

крита кола (шеркетъ) и го откарватъ за Търновския затворъ¹⁾.

Отъ Плужна до селото Рѣсенъ, Търновско, пленениятъ войвода, заедно съ другитѣ заловени възстаници при Кървавия долъ край Вишовградъ, сж били карани отъ усиленъ коновой отъ стотина души турски аскеръ и башибозуци. Между другитѣ възстаници е билъ и Д. Мънзовъ²⁾ отъ Лѣсковецъ, тежко раненъ въ краката и Иванчо Качето, търновецъ. Тамъ къмъ тия пленници билъ присъединенъ и заловения Юрд. Юрдановъ — Инджето³⁾. Къмъ село Самоводени, на нѣколко километра отъ Търново, турцитѣ като се научили, че каратъ заловени комити, една тълпа отъ около 160 души, излѣзли да ги посрѣщнатъ. Тѣ носѣли и една набучена възстаниче-

¹⁾ Филипъ Симидовъ на обратната страна единъ портретъ на Караджата, пише: „Уловенъ съ 7 рани на кръста при една битка при Търново. И доказа го въ кола шеркетъ, съ двамина негови другари следъ него въ другъ шеркетъ въ 1868 г. Калпакътъ му черъ, съ надписъ отредъ съ жълти букви: „Свобода или смъртъ“; по риза съ сини платненки; при 7 рани, той бѣше бодъръ“. Вж. портретътъ му въ Арх. отдѣлъ на Нар. библиотеката. — София. I. А. 41.

²⁾ Споредъ в. „Дунавъ“ отъ м. юлий 1868 г. Дим. Мънзовъ билъ намѣренъ раненъ, оставенъ при една мандра, хванали го пленникъ, сѣдили въ Русе, осжждатъ на смъртъ и обесили въ Търново.

³⁾ Моско Московъ, Изъ запискитѣ на Юрд. Юрдановъ — Инджето, Арх. отд. на Нар. библиотеката. — София. Папка № 6, II. В. инв. № 607.